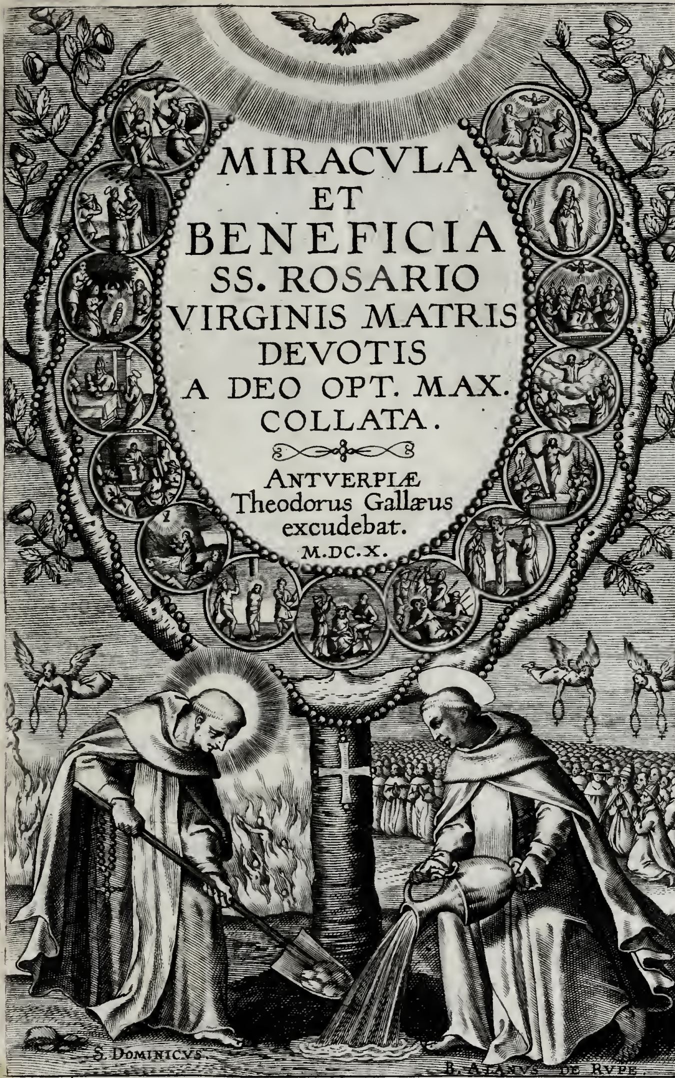
62

Serenißimæ ISABELLÆ CLARÆ EVGENIÆ,
Infanti Hispaniarum, Principi et Dominæ nostræ,
Familia Dominicana Antuerp. DD.

VIRTVTE SS. ROSARII À DÆMONIIS OBSESSVS LIBERATVR. 1.

A. B. P. Dominicum sacrum hunc ritum populum edocentem ac multa de eius vsu et commodo dißerentem hæreticus Cynico ore momordit, ac lusit. Et ecce pœnam, indiuiduam ferè flagitij comitem. tanta eum Dæmonum multitudo inuasit, vt totum credas Barathrum migrâsse. B. Pòst Dominico varijs quæstionibus tetros miselli hominis incolas confundente; adfuit B. Virgo magnâ Spirituum armatorum copiâ. Frequentatum est Psalterium. ad quodque AVE MARIA quisque Dæmonum ceßit; ita, vt ijs omnibus persolutis; hic etiam iniquis illis hospitibus solutus fuerit, ac planè exemptus.

Spec. exemp. ex legenda S. Dominici conscripta à B. Iord. Const. Vmb. et Theod. de Apoldia.

SPERNENS INSTITVTVM SS. ROSARII EPISCOPVS, A B. VIRGINE CORRIPITVR. 2.

Eximium hunc Rosarij præconem ludens Episcopus tricas ea esse, et dignas colo fabulas iactitabat. felix quem correxit somnium. A. *Videbat multos secum aquarum gurgite obuolui;* B. *hic strui à Dominico pontem, in eoq; 150 turres, in quibus extractos singulos refocillabat;* C. *transmittens eos hinc in hortum spatiosum; vbi Virgo solio residens Coronas dispertiebatur. Accedentem illa Episcopum increpare, monere, sanius vt de re sentiat, suadens. persuadet. Verùm tempore (vt fit) si non refrixit, at certè intepuit.* D. *Et ecce cernit multis sese cum alijs teterrimâ in palude suffocandum (graui certè bello vrgebatur) desuper verò (id erat somnij) Deiparam et Dominicum catenam 150 nodis insignem, maiusculis quoque hinc inde intertextam demittentes, quò eximatur. eximitur.*

Albertus de Castello in suo Rosario.

OBSTINATVS PECCATOR AD PŒNITENTIAM DEDVCITVR. 3.

A. B. P. Dominico cauſſam ſalubris illius ritus pro concione agente; adfuit quidam Petrus, Baro, ipsiusq; B. Patris affinis, vir ſceleſtiſſimus. Vidit hunc, non tam corporis, quàm mentis oculo Dominicus. vidit, fleuit, Dominum, vt verâ, ac viuâ peccatoris formâ horribilem proſtitueret, rogauit. Inauditum ſpectaculum! Tota concio à Dæmonibus eum cinctum ac vinctum conspicit: diffugiunt omnes. Matrona nobilis eius coniunx hoc viſo mariti ſtatu horret, vlulat. B. At tandem roſarium ei per B. Dominicum transmittitur. C. Quo peruoluto confeſſione ſe emundat: cui Dominicus rosarij frequentationē mulctam imponere a D. Virg. monetur. D. Hinc ipse ſibi alius viſus eſt, et tum demum homo eſſe cæpit, cùm Roſarij merito formam diabolicam exuit. quin etiam tot iam ſtipabatur angelis, quot antè dæmonibus vexabatur.

Albertus de Caſt. ex Ioan. de Monte, et Thom. de Templo.

STERILI REGINÆ PROLES CONCEDITVR. 4.

A. Blancka Franciæ Regina prolem mirè ambiebat, eiusque defectu summopere angebatur, se Reginam nihili faciens, nisi Regis etiam mater diceretur ac foret. Consulit Dominicum. Is singularem erga D. Virginem adfectum induat, suadet, et illud eius Rosetum voluat, alijsq; voluendum distribuat. fore vt non amplius liberis viduam se lugeat. B. Cedit illa consilio, et adquiescit. magnam pecuniarum vim rosaceis hisce munusculis insumit. C. Et ecce puellum parit, illum, quem cùm dignitas, tùm verò sanctitas in Rege prope incredibilis ad nos transmisit, Ludouicum: vtpote quem non tam Blancka mater, quàm Maria Virgo peperit, cùm hæc, vt illa pareret, dedit.

P. Seraph. Raz. in hortulo exemp. 26. et Alb. de Cast. in suo Rosario.

A. *Meretrix Romæ ter indies quinquagenas Sacræ Virgini lectitare conſueuerat. Cui (vt aſsolet) discurſanti procus diuinus Chriſtus Ieſus obuius ei concęnare ſe velle significat. Itur: inſtructis dapibus discumbitur. Rem miram! Omnia ad huius tactum ſanguineum colorem trahunt. Illa curioſius eum intuita, vultum diuini quidpiam ſpirantem videt.* B. *Itur ad thalamum, quo illa conſcenſo morantem inuitat. En tibi, tertiò ille transformatur. puerulum primo mirè afflictum ſe exhibens, deinde virum vulneribus ſaucium, deniq; glorioſum ſe oſtentans.* C. *Quæ rei nouitas ità eam planè nouam effecit; vt (in nouæ vitæ teſtimonium) Chriſtus Diuis Mariâ et Catharinâ comitibus languentem inuiſerit, et extremam ei lucem vitamq; nunciârit.*

Teſtantur Ioan. de Monte et Tho. de Temp.

MILES AB HOSTIBVS CIRCVMCINCTVS PROTEGITVR. 6.

A. *Miles quidam Antonius inter plurima, quibus vacabat, ſcelera; quandoq; tamen ſibi ſeipsum et Deiparæ Virgini dabat. Cuius ope Pſalterij, qui ante perditisſimorum hominum fuerat perditiſsimus, in propugnatorem fidei acerrimum euaſit. De quo etiam illud. In ſignis et vexillis ſertū illud Roſaceū, quo hoſtibus terrorē incuteret, excuteret verò ſuis, præferebat. Incaſſum nihil.* B. *Non ſemel, pugnâ ingrauescente cælitus globorum ignitorum grando hoſtiles copias obruit, attriuit.* C. *Aliàs iaculis deſuper miſsis, innumeri ſunt confixi, disperſi omnes.*
D. *Frequenter periclitanti cum suis, Antonio ignota legio præsto fuit.*

Albertus de Caſt. in ſuo Roſario.

A. *Alanus aduersus Albigenses hæreticos miles Dominici hortatu iſtud indies Psalterium peruoluebat. Is dum quondam pauculam militum manum duceret; permagnis hoſtium copijs obſeſſus eſt, et omni parte fugâ prohibitus.* B. *Perierat ſine Virgine. at illa 150 ſaxorum desuper imbrem pluit, hoſtemq; contriuit.* C. *Aliàs vndę, hoſtes infeſtiſſimi in extremum planè naufragum eum diſcrimen addux=erant. Perierat ſine Virgine. at illius iuſſu 150 colles tumulorum inſtar medio mari adsurrexerunt, ac vadum præſtiterunt.*

Albertus de Caſt. in ſuo Roſario.

CAPVT DECOLLATÆ, VT CONFITEATVR, IN VIVIS CONSERVATVR. 8.

A. *Alexandra virgo nobilis, et à duobus præsertim amatoribus impetita, tantâ contentione, vt duello se comitterent, quo cecidit vterque. Horum consanguinei vehementer in puellam commoti eam iugularunt capite in vicinum puteum abiecto. Nouit hæc Beatæ V. monitu Dominicus, et 150 diebus elapsis ad puteum fide plenus accedit, caput euocat, quod angelicis ſublatum manibus ad putei oram ascendit, confitetur, communicat. recens planè, nec vlla ex parte in ſaniem conuersum. Affirmauit cum damnanda eſſet id ſe Rosarij merito obtinuiſſe, ne sine contritione decederet, atq; etiàm ſtupendo illo modo tantùm post temporis peccata sua confeſſione deleret.*

Albertus de Caſt. in ſuo Rosario.

A. *Vſurarius Iacobus nomine multas queſtu illicito opes corraſerat: hoc vno bonus; quod B.Virgini vehementer adficiebatur, atq; haſce eius preces frequentabat. Stupendum! Sine arbitro quondam orantis aures, et animum adeo ſeueræ quædam admonitionis vox perſtrinxit; vt planè inueteratam vitæ flagitioſæ conſuetudinem excuſſerit.* B. *Morituriens denique D. Michaelem vidit mala ac bona opera librâ expendentem. Sed (heu!) plurimùm illa ſuam partem ſupprimebant. Actum erat: ni Virgo parti alteri Roſarium prægraue apposuiſſet.*

Albertus de Caſt. in ſuo Roſario.

FILIA PASTORIS A B. VIRGINE IN EXTREMIS INVISITVR, ROSISQVE CORONATVR. 10.

A. *Puella Gregarij filia curas pastorales suaui hoc Psalterio solabatur, rurique deserto in templo miram cum imagine inibi Deiparæ virgini familiaritatem contraxerat.* B. *Gemini ordinis Præd. illac tendebant. quorũ vno (diuinâ id sanè ordinatione) dormitante; orationi alter se dedit. Rem nouam! quam quidem insomnis hic, ille verò somnians (non iam somnians) videt.* C. *Ternæ Diuarum cohortes ad decumbentem puellam, iamq; animam agentem properabant, quod agmen D. Virgo claudebat: indignum etenim existimabat tam amicam sibi animam incomitatam excedere.*

Speculum Exemp. dist. 9. exemp. 118.

TRES SORORES VESTE CÆLESTI INDVVNTVR.

A. Tres Sorores Confeſſoris ſui instinctu ſingulæ ſingulas Deiparæ Virgini veſtes ſpirituales per Rosarij frequentationem contexebant. fore nouam et admirandam Virginis remunerationem. Nec irritæ preces cecidêre.

B. Noctu vnà cum D. Catharinâ et Agnete Maria Virgo ſplendidiſſimis ornata veſtibus (quò gratum fuiſſe hoc ſibi miniſterium teſtaretur) ijs apparet, ad cæleſtes epulas inuitat. Illæ ad suauiſſimam illam immortalitatem adspirantes, et huius vitæ vel potius mortis pertæſæ, ſingulæ corpore ſolutæ ab angelis cælo inuehuntur. Alb de Caſt. in ſuo Roſario.

PARTVRIENTI IN ANGVSTIIS SVBVENITVR. 12.

A. *Matrona Lucia nomine cum genere, tum pietate nobilis, patriæ suæ Hispaniæ erepta, ab infidelibus in alienam regionem trahebatur. Hîc indignis ministerijs (nullâ habitâ fœcundati iam vteri ratione) obruebatur. Et ecce inter iumentorum stercora squallens parturit. Quid faciat? ad Psalterium Virginis iam olim sibi familiare confugit. En tibi quæ nunquam suis deest adiutrix, etiam huic obstetrix prægnanti adesse voluit. Excipit puerum, fouetq; Christus sacrâ indutus infula eundem baptizat.* B. *Post dierum pauxillum angelus eam ad debitam mundationem inuitat: ad Ecclesiam ignotam deducitur comitibus D. Annâ et Magdalenâ, ipsâ etiam Deiparâ præsente: vbi Christum missæ officium peragentem, ipsum illum qui se porrigit suscipit.* C. *Post paullò videt se & sibi et patriæ restitutam.*

Alb. de Cast. ex Mariali Ioannes de Monte.

PVELLÆ ABRVPTIS VBERIBVS A LVPO, INTESTINISQVE DEVORATIS, SPATIVM CONFITENDI CONCEDITVR. 13.

A. *Puella quædam, cui familiare admodum erat Rosarium, amicos (dedicationis causâ) cum sodale inuisura pergebat. Et ecce, duo lupi, quos diutina fames armauerat, in eas insiliunt. Altera quidem (miserum!) ipsos pauit. Hæc verò D. Virginem obtestari, supplicare, vouere, quò saltem confessioni et communioni locus detur. Cernere erat avulsa iam huius vbera, ventrem lacerum, ilia vtero non iam inserta, sed appendula. Nec mora: ab accurrentibus vltimus eius spiritus, in fugam lupis conuersis, defenditur. Triduo etiamnum viuit: confitetur, communicat: Virgo visibiliter ei paret, exceptura animam, et cælo illatura.*

Albertus de Castello in suo Rosario.

A. Mulier Antuerpiæ Dæmonibus ſese pacto deuouerat, quod ipsum proprio etiam ſanguine firmauerat. Postea verò quàm militiæ huic, et Rosarij Sodalitio nomen dedit ac ſacramentum; Diabolus iuſſu Virginis (teſtatus eſt id ipse) chirographum reſtituit.
B. Non absimili modo mulier ibidem, quam varijs figurarum terriculamentis, qui solet, distorquebat, liberata est. quippe vbi huic ſe Societati inseruit; Virginis gremio tanquam portui tutiſſimo, atque hostibus inuio se committentem, ille deseruit.

Ex Theſauro magno ſodalitatis SS. Roſarij.

A. Turca periculo non leui Christianorum rebus imminebat, atque adeo vel vincendum erat, vel pereundum: ad Triarios ventum erat. Quid agatur? Publicâ Deiparam processione sollicitant, nulla à precibus Rosaceis, nulla à votis Virginis Ara vacat. B. Conuenitur: mari pugnam credunt. at nostri multo milite ac naui impares; cælesti verò fauore hostes nedum pares. Certatum est acriter. Breuiter: victoria nostram in partem, Mariani (vt creditur) Rosarij merito declinauit.

Gregorius XIII. in bulla institutionis festi SS. Rosarij.